

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **L. P.**

oskarżonego o czyn z art. 273 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 27 maja 2024 r.

wniosku Sądu Okręgowego w Łodzi

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

[J.J.]

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2024 r. Sąd Okręgowy w Łodzi wystąpił do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, sprawy toczącej się przeciwko L. P. W uzasadnieniu postanowienia sąd wskazał, że obecnie zły stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia rozpoznania sprawy przez sąd właściwy. Powodem tej oceny była treść opinii biegłego z zakresu kardiologii, który w opinii z dnia 16 marca 2024 r. stwierdził, że obecny stan zdrowia L. P. nie pozwala mu na uczestnictwo w czynnościach procesowych w charakterze oskarżonego przez okres 6 miesięcy od dnia badania, tj. od 12 marca 2024 r.

Jednocześnie biegły zaopiniował, że oskarżony, po podjęciu intensywnego leczenia (pod względem kardiologicznym, pulmonologicznym i diabetologicznym) i ustabilizowaniu stanu zdrowia, mógłby uczestniczyć w postępowaniu sądowym w charakterze oskarżonego - ale przed Sądem Okręgowym znajdującym się bliżej miejsca jego zamieszkania. W ocenie sądu wskazane okoliczności uzasadniają wystąpienie do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie niniejszej sprawy do Sądu Okręgowego w Bielsku - Białej, a więc sądu znajdującego się w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W aktualnym stanie faktycznym wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Stanowiący podstawę wystąpienia przepis art. 37 k.p.k. zakłada w swej istocie nadzwyczajność sytuacji warunkującej odstępstwo od zasady rozpoznania sprawy przez miejscowo właściwy sąd, nakazując upatrywanie podstaw takiego rozstrzygnięcia także w potrzebie skutecznego i sprawnego przeprowadzenia procesu. Bezspornie dobro wymiaru sprawiedliwości musi być rozumiane jako podjęcie takich działań, których efektem będzie rozstrzygnięcie sprawy w rozsądnym czasie. Osiągnięcie tego celu utrudnia długotrwała niemożność procedowania wywołana choćby stanem zdrowia oskarżonego.

Rzecz jednak w tym, że z opinii biegłego, która stała się zresztą powodem zawieszenia postępowania karnego, wynika, iż obecnie w ogóle (na okres 6 miesięcy od 12 marca 2024 r.) oskarżony nie może uczestniczyć w czynnościach procesowych w charakterze oskarżonego (k. 9274). Zatem zmiana właściwości sądu obecnie nie ma żadnego znaczenia, skoro i tak, z uwagi stan zdrowia oskarżonego, proces nie może się toczyć przed żadnym sądem. Okoliczność potencjalnej zmiany właściwości sądu w kontekście możliwości sprawnego przeprowadzenia postępowania sądowego rysuje się jako relewantna dopiero po tym jak zostanie ustalony stan zdrowia oskarżonego po zakreślonym przez biegłego terminie, przy spełnieniu dodatkowego warunku, iż oskarżony będzie chciał wdrożyć intensywne leczenie wskazane przez biegłego. Obecnie więc nie ma żadnego powodu, aby dokonywać zmiany właściwości sądu w trybie art. 37 k.p.k. Wniosek w tym zakresie jest przedwczesny.

Już na marginesie stwierdzić trzeba, że załączona do akt sprawy opinia biegłego J.K., na którą w swoim wniosku powołuje się sąd właściwy, jest opinią niepełną. Podkreślić trzeba, że biegły w swojej opinii niekategorycznie wypowiedział się co do kwestii możliwości stawiennictwa oskarżonego przed Sądem Okręgowym w Bielsku Białej czy Rybniku (por. pytanie 1 c postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 19 lutego 2024 r. k. 9258). Brak jest bowiem kategorycznego stwierdzenia biegłego, że po wskazanym przez niego terminie 6 miesięcy oraz intensywnym leczeniu kardiologicznym, pulmonologicznym i diabetologicznym oskarżony w ogóle uzyska zdolność udziału w postępowaniu karnym albo choćby jego udział będzie możliwy wówczas, gdy postępowanie sądowe toczyć się będzie przed sądem mającym siedzibę blisko jego miejsca zamieszkania. W opinii wskazano wyłącznie, że *„wydaje się, iż po ustabilizowaniu schorzeń wyżej wymienionych, oskarżony mógłby uczestniczyć w charakterze oskarżonego w postępowaniu sądowym w Sądzie Okręgowym znajdującym się bliżej miejsca zamieszkania oskarżonego tj. Rybniku lub Bielsku Białej”*.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[ms]